

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

Ks. prof. dr hab. Robert J. Woźniak
Wydział Teologiczny
PL 31-002 Kraków, ul. Kanonicza 9
tel. +48 421 89 45, 12 370 86 12
robert.wozniak@upjp2.edu.pl
wt@upjp2.edu.pl, www.upjp2.edu.pl

Recenzja dorobku i osiągnięcia naukowego dr. Tomasza Huzarka w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Odpowiadając na pismo powołujące mnie na recenzenta w wyżej wymienionej sprawie przedstawiam następującą ocenę dorobku naukowego wnioskodawcy. Składa się ona z kilku części: prezentacji naukowego życiorysu habilitanta, analizy prac opublikowanych po osiągnięciu tytułu doktora teologii, recenzja rozprawy przedstawionej jako osiągnięcie, oceny dorobku dydaktycznego oraz wniosku końcowego.

1. Główne punkty życiorysu naukowego Habilitanta

Ks. Tomasz Huzarek jest alumnem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, na którym uzyskał najpierw magisterium z teologii (1999, „Katolicka koncepcja osoby i jej przydatność w resocjalizacji młodocianych”; promotor: ks. dr hab. Jerzy Buxakowski), a następnie obronił dwa doktoraty: pierwszy z filozofii (2011: tytuł rozprawy: Tomasz z Akwinu teoria afektywnego poznania Boga oraz jej filozoficzne i teologiczne założenia; promotor: ks. prof. dr hab. Piotr Moskal), drugi zaś z teologii w zakresie teologii moralnej (2013: tytuł rozprawy: Rola sakramentu pokuty i pojednania w formowaniu percepcji rzeczywistości; promotor: o. prof. dr hab. Andrzej Derdziuk). Wypada tym samym stwierdzić, że habilitant posiada gruntowne i interdyscyplinarne wykształcenie i przygotowanie do pracy naukowej.

2. Dorobek naukowy po doktoracie

Na dorobek ten składają się:

- Habilitant opublikował po doktoracie 4 monografie naukowe (w tym te wskazaną jako osiągnięcie naukowe w przewodzie habilitacyjnym): Percepcja rzeczywistości a

sakrament pokuty, Toruń: Scripta Theologica Thoruniensia (31) UMK 2013 (s. 234); Fenomen niewiary w świetle dialogicznej natury Kościoła, Toruń UMK 2018 (s. 176); Tożsamość zagubiona. Oblicza bezdomności XXI wieku, Pelplin BERNARDINUM 2019; Między stwórczym aktem Boga a autokreacją człowieka – życie moralne jako dynamiczne źródło ludzkiej sobości, Pelplin Bernardinum 2023.

- Habilitant był współredaktorem 3 monografii naukowych.
- Artykuły naukowe: Habilitant przedstawił do oceny w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego 20 przyczynków naukowych, na które składają się zarówno artykuły publikowane w specjalistycznych periodykach (15: Studia Pelplińskie; Studia Gdańskie; Scientia et Fides; Warszawskie Studia Teologiczne; Jahrbuch fur Religionsphilosophie/Philosophy of Religion Annual; Espiritu; Bogoslovni vestnik/Theological Quarterly; Religious; Euro pean Journal of Science and Theology) jak i rozdziały w monografiach o charakterze naukowym (5). Z sumy 25 artykułów 5 zostało napisanych we współpracy z innymi badaczami. Wszystkie przyczynki dotyczą zasadniczo trzech zagadnień tematycznych: tożsamości osobowej, wolności religijnej (w kontekście sekularyzacji nowego ateizmu) oraz szlaku św. Jakuba i pielgrzymowania.
- Czynny udział w 21 konferencjach naukowych, w tym 16 o zasięgu międzynarodowym.
- Organizacja lub udział w komitetach organizacyjnych 5 konferencji naukowych; dodatkowo organizacja 13 odsłon cyklicznych konferencji w ramach Pelplińskich Spotkań Duszpasterskich.
- Współorganizacja 4 summer schools.
- 17 recenzji prac naukowych.

Ujmując rzecz ogólnie, trzeba stwierdzić, że wszystkie wspomniane przyczynki zostały opracowane zgodnie z obowiązującymi zasadami metodologicznymi, odznaczają się spójnością tematyczną i logiczną oraz przejrzystością przekazu. Należy uznać je za ważne przyczynki naukowe, dodając, iż większość z nich dotyczy problematyki współczesnej i mocno dyskutowanej (wolność religijna, sekularyzm, tożsamość osobowa, nowy ateizm) oraz posiada mocny akcent interdyscyplinarny i praktyczny (choćby opracowania dotyczące bezdomności, zakorzenienia, opieki paliatywnej, kulturowego fenomenu pielgrzymowania do Santiago de Compostela). Wskazuje to wyraźnie na zaangażowanie Habilitanta w kwestie stanowiące obecnie przedmiot debaty. Co więcej, zaprezentowane przez Habilitanta przyczynki wskazują wyraźnie, iż posiada on wymagane kompetencje, zarówno metodologiczne jak i merytoryczne do prowadzenia samodzielnych badań teologicznych. Ich tematyka, treść i metoda wskazują, że ks. dr Huzarek nabył umiejętności zarówno w zakresie analizy tekstualnej, jak i samodzielnego rozwiązywania konkretnych problemów badawczych.

Z tego bogactwa chciałbym zwrócić uwagę szczególnie na następujące teksty:

- *Sakrament pokuty i pojednania a dynamiczna struktura bytu ludzkiego*, w którym autor dokonuje bardzo udanego mariażu między kategoriami klasycznej metafizyki i personalistycznej fenomenologii, a wszystko to w celu konkretnego rozjaśnienia rzeczywistości i praktyki spowiedzi. W tekście zadziwia umiejętność łączenia różnych metod myślenia filozoficznego i wciągania ich w rozważania o charakterze istotnie praktycznym.

- *Thomas Aquinas' Theory of Knowledge through Connaturalty in a Dispute on the Anthropological Principles of Liberalism by John Rawls* – znów mamy tu do czynienia z zestawieniem myślicieli reprezentujących skrajnie różne konteksty i szkoły myślenia. Ks. Huzarek za pomocą klasycznej myśli Akwinaty wykazuje w tym przyczynku mielizny i braki liberalnej koncepcji ludzkiej podmiotowości. Kanwą analiz i krytyki staje się tomistyczna idea konnaturalności – wybór ten jest na tyle trafny, co i oryginalny. Na warsztacie pisarskim Huzarka stare idee odżywają i okazują się istotnie ważne w procesie ewaluacji współczesnych modeli myślowych w antropologii.
- *Między sekularyzmem a religijnością. Próba analizy przejawów sporu ideologicznego we współczesnej Europie* (tekst napisany wspólnie z Janem Wólkowskim) – tekst zawiera dość oryginalne podejście do fenomenu sekularyzacji szczególnie ze względu na usystematyzowanie różnych wymiarów i etapów polityczno-społecznego sporu o miejsce religii w życiu nowoczesnych społeczeństw. Wskazuje on ostrzegawczo, iż dynamika współczesnych debat prowadzi do stereotypizacji wierzących, co znów skutkuje uprzedzeniami w stosunku do nich.
- *The Challenging Future of Pilgrimage after the Pandemic: New Trends in Pilgrimage Compostela* (wspólnie z Piotrem Roszakiem) – znów mamy tu do czynienia z pracą odznaczającą się połączeniem wysokiego poziomu merytoryczno-teoretycznego z rozwiniętą aplikacją praktyczną. Tekst wskazuje na orientację we współczesnych problemach związanych z pielgrzymowaniem do Santiago, potwierdza tym samym kontekstualne wyczulenie Habilitanta i jego zdolności przechodzenia między zagadnieniami teoretycznymi i praktycznymi.

Stwierdzam tym samym, iż przedstawiony przez ks. dr. Huzarka materiał jest wystarczający, aby uznać go za podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki teologiczne. Habilitant i jego teksty odznaczają się dużą dojrzałością badawczą, której istotnymi składnikami są eksperckość, interdyscyplinarność, zdolność do współpracy.

3. Osiągnięcie naukowe

Jako swoje osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił monografię zatytułowaną ***Między stwórczym aktem Boga a autokreacją człowieka – życie moralne jako dynamiczne źródło ludzkiej sobości***. Wydana w Pelplinie przez Wydawnictwo Bernardinum w roku 2023 liczy 257 stron.

Struktura pracy jest przejrzysta i adekwatna w stosunku do badanego przedmiotu. Praca składa się z trzech rozdziałów, obszernej, wielojęzycznej bibliografii, wstępu, zakończenia, streszczenia w języku angielskim oraz indeksu osobowego.

Przedmiotem monografii jest teologiczna teoria podmiotu widziana z perspektywy jego stawania się w dynamice aktu moralnego. Huzarek odnajduje odpowiedź na zagadkę ludzkiej podmiotowości w umiejętnej kombinacji wątków filozoficznych i teologicznych, metafizycznych i etycznych (por. s. 215). „Celem prezentowanej publikacji, stwierdza jednoznacznie Autor, jest ukazanie adekwatnie rozumianego życia moralnego jako dynamicznego źródła współkreowania ludzkiej sobości” (s. 16). Mamy tu zatem do czynienia

z pracą z teologii w zakresie teologii moralnej. W naszej rodzimej teologii takie ujęcie odznacza się wyjątkową oryginalnością. Składają się na nią następujące wymiary przedstawionej w książce refleksji: szerokie otwarcie na debaty toczące się w międzynarodowej przestrzeni teologicznej, twórcze podjęcie zagadnienia, które wpisuje się w samo centrum nowożytnej rewolucji kopernikańskiej w filozofii (zwrot do podmiotu), interdyscyplinarność wyznaczona przez umiejętną syntezę danych filozofii i teologii i płynne przechodzenie między nimi. Ten aspekt zasługuje moim zdaniem na szczególne zauważenie i pochwałę. Huzarek specjalizuje się zarówno w filozofii, jak i teologii. W swoim osiągnięciu naukowym, niejako pobocznie do głównego, tytułowego zagadnienia, zachęca teologów do zdecydowanego wykorzystywania wątków i zdobyczy filozofii w ich codziennej pracy. Obecnie, kiedy w dużej mierze, przynajmniej praktycznie, obowiązuje ukryty paradygmat separacjonistyczny, integralność metody, włączenie rozbudowanej analizy filozoficznej do korpusu pracy z gruntu teologicznej uznać należy za postępowanie godne naśladowania i konsekwentnego wdrażania.

Wspomniana integralność metody teologicznej dotyczy jeszcze jednego aspektu analizowanego osiągnięcia, którego nie wolno pominąć. Otóż monografia Huzarka jest oryginalna, ponieważ jako praca z teologii moralnej znajduje swój punkt wyjścia w dialogu z teologią dogmatyczną. Niestety zbyt często fragmentacja wiedzy dotyka dzisiaj również samej teologii, której odrębne dyscypliny budują się niejednokrotnie w pewnego rodzaju oddzieleniu od innych. Huzarek uprawia teologię moralną nie tylko w szeroko zakrojonym dialogu z filozofią współczesną, ale także z dogmatyką i teologią biblijną. Jego rozumienie moralności chrześcijańskiej dotyczy bardziej praktycznych konsekwencji prawdy wiary niż nauki o powinnościach moralnych. Również i w tym względzie jego praca powinna być przyjęta przez środowisko, zarówno dogmatyków jak i moralistów, jako paradygmatyczna.

Pierwszy rozdział dotyczy zagadnień filozoficznych powiązanych z koncepcją „podmiotu ontycznego”. Chodzi w nim przede wszystkim o artykulację prawdy o trwałości podmiotu w procesie zmian. Ks. Huzarek roztacza w tym rozdziale imponującą wizję, wciągając w dialog filozofię klasyczną (reprezentowaną szczególnie przez Tomasza z Akwinu, któremu Huzarek poświęcił wcześniej swoją pracę doktorską), filozofię analityczną i właściwej jej narzędzia badawcze (D. Parfit), hermeneutykę podmiotu (P. Ricoeur) i fenomenologię (od R. Ingardena po K. Wojtyłę). To swoistego rodzaju *tour de force* całej pracy i przykład myślenia dialogicznego, które umiejętnie łączy wielość różnorodnych tradycji filozoficznych, dokonując odpowiedniej, krytycznej selekcji materiału. Autor zaczyna od zagadnienia trwałości podmiotu, gdyż jej wykazanie okazuje się być kluczowym w spójnej prezentacji twórczego wkładu podmiotu w akt stwórczy, któremu siebie zawdzięcza (zob. s. 19). Rozdział ten dowodzi ogromnej erudycji Autora, jego zdolności zarówno analitycznych jak i syntetycznych. Wiele z poruszanych w nim wątków było prezentowanych wcześniej w postaci wystąpień konferencyjnych, co zapewne stworzyło ks. Huzarkowi okazję do konfrontacji własnych poglądów, interpretacji i ujęć ze specjalistami w dziedzinie.

Rozdział drugi posiada charakter wybitnie teologiczny. Prezentuje on i omawia teologiczną koncepcję podmiotu. Punktem oparcia jest w nim analiza danych biblijnych odczytanych w świetle Tradycji i najnowszej debaty wśród egzegetów i systematyków. Ta część monografii definiuje podmiot w kategoriach obrazu i podobieństwa. W rozróżnieniu tym, ks. Huzarek za wielką Tradycją myśli teologicznej, znajduje decydujący argument za dynamicznym rozumieniem ludzkiej podmiotowości, która powołana jest do nieustannego brania udziału w stwórczym akcie Boga: obraz ma stawać się coraz bardziej podobny do pierwowzoru. Na

szczególne podkreślenie i pozytywną ocenę zasługuje decyzja Habilitanta, aby teologiczne rozważania na temat obrazu i podobieństwa osadzić na idei powołania. Autor argumentuje przekonująco, że „boski obraz w człowieku oznacza powołanie człowieka do reprezentacji stwórczej i porządkującej mocy Boga w stosunku do stworzenia – czyli na kontynuację boskiego dzieła stworzenia – w tym również powołanie do współtworzenia siebie w dążeniu do doskonałości, do której w akcie stworzenia powołany jest człowiek” (s. 86).

W końcu w **rozdziale trzecim** ks. Huzarek przedstawia stawanie się podmiotu w aktywnym przyjęciu siebie poprzez cały dynamizm działania wyrażającego bogaty wachlarz cnót, habitusów i sprawności moralnych. Osobiście przyjąłem ten rozdział z wielką wdzięcznością, gdyż stanowi on istotne uzupełnienie wymiaru opisu ludzkiej podmiotowości, którego zabrakło w mojej autorskiej monografii poświęconej temu samemu zagadnieniu widzianemu jednak od strony teologii dogmatycznej (przyjęcie takiego punktu widzenia jest zresztą usprawiedliwieniem wspomnianego braku). Chciałbym zwrócić uwagę, iż rozdział ten przedstawia powstawanie ludzkiej podmiotowości jako proces twórczy, zakorzeniony w cnotliwym działaniu umożliwionym przez działanie łaski Bożej w podmiocie. Jednocześnie teologia moralna uprawiana w tym rozdziale przez Huzarkę zostaje ukazana jako opis twórczego dynamizmu życia podmiotowego opartego na łasce i wspólnocie z Bogiem.

Monografia jest zatem spójną logicznie i poszczególne jej części pozostają do siebie w relacji wyraźnej komplementarności. Argumentacja i wyciągane wnioski nie budzą żadnych zastrzeżeń. Jedyną kwestią, która wydaje się warta przemyślenia, moim zdaniem, i może budzić wątpliwości, jest określenie podmiotu mianem ontycznego. Nie jest do końca jasne, co kryje się dla Autora pod przymiotnikiem „ontyczny”. Czy jest to bezpośrednie odwołanie do egzystencjalnej analityki jestestwa Heideggera? W każdym razie wyrażenie sugeruje, że chodzi o ujmowanie podmiotu w kategoriach metafizycznych. Ponieważ ontologia *de facto* oznacza istotną, nowożytną modyfikację programu klasycznej metafizyki, to czy nie lepiej byłoby określać ów podmiot mianem „podmiotu metafizycznego”?

W mojej ocenie, recenzowana książka stanowi bez wątpienia oryginalne, twórcze i nowatorskie ujęcie zaproponowanego zagadnienia, czyli teologii podmiotu w perspektywie dynamiki życia moralnego człowieka. Na osiągnięcie to i jego oryginalność składają się następujące elementy całości:

- **Przede wszystkim książka Habilitanta jest oryginalnym wkładem do teologicznych badań nad fenomenem podmiotowości ludzkiej – już sam temat stanowi wystarczający motyw do uznania pracy za wyjątkową. Nie jest on bowiem zbyt często podejmowany we współczesnej teologii, szczególnie naszej rodzimej. W tym znaczeniu Autor dokonał ogromnej i kreatywnej pracy wprowadzenia chrześcijańskiej wizji dynamiki życia moralnego w owocną wymianę poglądów z głównymi koncepcjami nowożytności opartej na idei podmiotu.**
- **W tym względzie należy pochwalić znawstwo meandrów i głównych tonacji formacji myślowej zwanej nowożytnością, którym odznacza się Habilitant. To znawstwo nie wynika jedynie z fachowej wiedzy, ale nade wszystko z fascynacji współczesnym kontekstem teologizowania. Huzarek nie uprawia teologii w historycznej i egzystencjalnej próżni. Nie jest również jedynie krytycznym kontestatorem. Jego osiągnięcie naukowe wskazuje, że będąc wnikliwym czytelnikiem i znawcą współczesnych prądów myślowych próbuje z nimi dialogować odrzucając w nich to co jest nie do utrzymania i próbując ocalić każdy element warty takiego ocalenia. Jest świadomy meandrów i mielizn nowożytnej koncepcji podmiotu, ale to nie**

motywuje go do odrzucenia podmiotu i jego wagi w refleksji teologicznej. Jego książka jest dobrym przykładem wpisania teologii w konkretny kontekst historyczny i to nie tylko dla przeprowadzenia jego krytyki i dekonstrukcji, ale twórczej inicjacji angażującego dialogu.

- Należy podkreślić, iż monografia Huzarka zbudowana jest na przekonaniu o możliwości i konieczności uprawiania metafizyki. Autor nie boi się poruszać chociażby kwestii metafizycznej konstytucji podmiotowości. Pokazuje tym samym, iż mocna teoria podmiotu, którą udaje mu się skonstruować w oparciu o dane teologii, nie musi wykluczać, a wręcz zakłada odniesienie do jakiejś zobiektywizowanej teorii bytu. W tym właśnie kontekście znaczeniowym rozumieniem proponowane przez niego pojęcie „podmiotowości ontycznej”, które, chociaż jak wspomniałem domaga się dopracowania i wyostrenia, uznać należy za istotnie potrzebne w dzisiejszej sytuacji światopoglądowej oraz za autorski wkład w dyskusję filozoficzno-teologiczną nad podmiotem.
- Na docenienie zasługuje również podejście problemowe: Huzarek podejmuje się pracy nad syntezą. Nie wybiera jednego autora, którego konsekwentnie analizuje, ale podejmuje konkretny problem szukając w literaturę filozoficznej i teologicznej miejsc, które oświetlają różne wymiary i części składowe tytułowego zagadnienia. Tym samym wybiera drogę trudniejszą i bardziej ryzykowną. Współczesna teologia, zresztą przecież nie tylko ona, żyjąca w środowisku intelektualnego i emocjonalnego lęku przed „metanarracjami” potrzebuje takiej szerokiej wizji problemowej, która nie ograniczałaby się jedynie do przedstawienia zarysu historii jakiegoś zagadnienia, ale jego prawdziwej spekulatywnej syntezy. Trzeba tym samym stwierdzić, iż osiągnięcie Huzarka jest udaną syntezą wiedzy teologicznej na temat wspomnianej już „podmiotowości ontycznej” i jako takie jest autorskim wkładem Tomasza Huzarka do współczesnej teologii i debaty światopoglądowej, nie tylko z perspektywy merytorycznej i substancjalnej, ale także metodologicznej.
- Omawiane osiągnięcie stanowi istotny wkład do rozumienia natury i metody teologii moralnej. W świetle dialogicznego, integralnego, interdyscyplinarnego podejścia Huzarka odzyskuje ona swoje własne miejsce w całości teologii. Uwydatnia się szczególnie je związek z prawdami wiary (konsekwentnie z dogmatyką). Co więcej, teologia moralna zostaje ukazana jako nauka nie tyle o statycznych normach moralnych, ale o dynamice ludzkiej podmiotowości, która zakorzeniona w stwórczym i zbawczym działaniu Boga odznacza się właściwą autonomią i kreatywnością.

4. Działalność dydaktyczna

Należy zwrócić uwagę na następujące pola aktywności dydaktycznej Habilitanta:

- Był zatrudniony jako wykładowca na KUL-u (2007-2011), w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Pelplińskiej (2011-2013). Od roku 2013 pracuje na WT Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Filozofii Chrześcijańskiej.

- Dotychczas prowadził wykłady z następujących przedmiotów: historia filozofii; antropologia filozoficzna; teoria poznania; chrześcijańska etyka seksualna; etyka; etyka mediatora; seks i płciowość w nauczaniu Kościoła; filozofia kultury, sztuki i techniki; filozofia społeczno-polityczna; wstęp do filozofii; metafizyka; wprowadzenie do bioetyki; ochrona własności intelektualnej.
- 2016-2020 - kierownik oraz wykładowca podyplomowych studiów w zakresie teologii organizowanych przez Wydział Teologiczny UMK, a realizowanych w Pelplinie przeznaczonych dla absolwentów wydziałów teologicznych (wykładowca sakramentologii moralnej).
- 2014-2016 - organizator oraz kierownik studiów podyplomowych w zakresie bioetyki – realizowanych w ramach Wydziału Teologicznego UMK w Toruniu.
- 2017-2020 - organizator, kierownik i wykładowca (sakramentologii moralnej) studiów podyplomowych w zakresie teologii dla nauczycieli realizowanych w Pelplinie – studia realizowane na podstawie umowy Konferencji Episkopatu Polski i Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 31.05.2016;
- Ks. Huzarek jest obecnie rektorem Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Pelplińskiej.

Brak informacji na temat promotorstwa prac licencjackich i magisteriów.

Wskazany dorobek dydaktyczny pozwala wyciągnąć wniosek o posiadaniu przez ks. Huzarkę wystarczającego doświadczenia zawodowego jako nauczyciela akademickiego.

5. Granty badawcze, staże naukowe i współpraca

Działalność badawcza Habilitanta w zakresie **grantów badawczych** może być uznana za więcej niż wystarczająca. Ks. Huzarek był kierownikiem dwóch projektów grantowych:

- Nauka i wiara – czyli wiedza i sens jako niezbędne warunki dobrego życia fundowany przez Copernicus Center for Interdisciplinary Studies za środków John Templeton Foundation, czas realizacji grantu: rok akademicki 2014/2015.
- „Laboratorium Wolności Religijnej”, UMOWA nr DFS-II.7211.19.2020 z dnia 8.04.2020r. Projekt finansowany ze środków Funduszu Sprawiedliwości, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości. Czas realizacji projektu: 01.02.2020-31.12.2023.

Dodatkowo prowadził badania (jako kierownik sekcji filozoficznej) w dwóch innych projektach:

- Międzynarodowy grant Providence of God in Analytic Theology, Notre Dame University Center for Philosophy of Religion and Templeton Foundation, ATG – DK 14/2014. Wydział Teologiczny UMK – Oxford University – Universidad de Navarra; czas realizacji grantu: rok akademicki 2014-2015.
- Międzynarodowy grant Analytic Theology and the Nature of God: Integrating Insights from Science and Philosophy into Theology, finansowany przez John Templeton Foundation realizowany we współpracy z University of Innsbruck (Grant ID #57397). W ramach tego przedmiotowego projektu podpisano umowę na realizację Primary and Secondary Nature of God. Process vs Classical Theology on Personal Life of God (Cluster initiative) między University of Innsbruck a Fundacją Pro Futuro Theologiae, działającą przy Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu. „Cluster-Initiative” to

program, którego celem jest wzmocnienie interdyscyplinarnej współpracy między filozofami analitycznymi i teologami. Czas realizacji: 1.10.2016 – 30.06.2018.

Ks. Huzarek brał udział również w 6. innych projektach badawczych i zespołach eksperckich.

Należy podkreślić, że ks. Huzarek jest dyrektorem Fundacji Pro Future Theologie działającej w Pelplinie, która regularnie zdobywa granty naukowe, z których na uwagę zasługuje tłumaczenie i wydanie dzieł wszystkich Tomasza z Akwinu (w ramach NPRH).

Habilitant nie zamieścił żadnych informacji na temat odbytych stażów naukowych.

Podsumowując należy stwierdzić, że w tym punkcie dorobek Habilitanta jest duży i odznacza się różnorodnością działań. Na szczególną uwagę zasługuje międzynarodowy charakter wielu z przedstawionych aktywności badawczych (Templeton Foundation, Notre Dame University, Universidad de Navarra).

6. Wniosek końcowy

Uznaję przedstawiony mi do oceny dorobek naukowy ks. dr. Tomasza Huzarka za wystarczający do nadania mu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie teologii i zwracam się do kompetentnych organów (Rada Dyscypliny Teologia UMK w Toruniu) o dopuszczenie go do następnych etapów przewodu.

Ks. prof. dr hab. Robert J. Woźniak

Kraków 07.05.2024